

Tiền Giang

## Tôi và Kim Dung

(Tản văn)



Ngày ấy,tôi rất mê đọc sách.Vì không được ai định hướng nên gặp sách gì tôi đọc sách đó.Từ truuyện Tàu đến tiểu thuyết diễm tình,từ dã sử võ hiệp cho đến các truyện ma quái,gần như tôi không bỏ qua một thứ nào!Sách mua thì ít,sách thuê thì nhiều.Những đồng tiền ít ỏi của ba mẹ cho để ra thành phố học tôi đem ném hết vào các quầy cho thuê sách.Thế nhưng sự thiếu thốn về vật chất không làm cho tôi từ bỏ niềm đam mê đó,trái lại,mỗi ngày tôi lại nghiện nặng hơn.Ban đầu là một học sinh giỏi của trường Kỹ Thuật Quy Nhơn(tôi thi đậu thứ hạng cao được nhận học bổng) tôi chuyển dần sang dạng đội sổ.Mà không sa sút sao được khi ngay trong giờ học, tôi vẫn lén mở sách để dưới gầm bàn để đọc, trong khi thầy giáo đang giảng

bài.Trong đầu tôi chứa đầy các nhân vật nhưng các công thức toán học và những kiến thức khác cần thiết cho một học sinh trung học thì lại bay đi đâu mất.Còn chẳng là môn văn với kiểu viết của người lớn vì bất chước theo sách ,cộng với môn lịch sử , vì tôi vốn dĩ rất mê các nhân vật và những diễn biến.Cuối cùng thì trong các thứ bùa mê thuốc lú đó,truyện kiếm hiệp đã trở thành nỗi ám ảnh sâu sắc đối với tôi mãi cho đến sau này.Trong hàng chục tác giả viết về những chuyện không có thật trong cuộc sống ấy,Kim Dung nổi lên như một cây đại thụ.Nên tuy tuổi đời còn bé xít, tôi vẫn có thể cảm nhận ông viết hay hơn những người khác,mặc dù không thể phân tích là hay ở chỗ nào.

Nói thì không ai tin,nhưng đầu óc non nớt của tôi ngày ấy có cách đọc sách và vận dụng thật kỳ quái.Học lịch sử,tôi mê mẩn câu chuyện Lý Thường Kiệt đem binh đánh Tống nhưng khi đọc Ngũ Hồ Bình Nam(1) tôi lại hết sức lo lắng cho ông ta.Nếu nhờ quân Đại Việt đặng phải Địch Thanh(2) thì sao?Ai cũng biết họ Địch có “Nhân diện thú”,mỗi khi che lên mặt thì kẻ địch hộc máu mà chết.Trong các tướng của ta từ Tôn Dẫn đến Vi Thủ An hay Hoàng Kim Mãn không thấy nói có ai biết phép thuật.Đọc Anh hùng xạ điêu và Thần điêu đại hiệp của Kim Dung tôi lại càng lo thêm.Nhà Tống tuy thất bại trước quân Nguyên,lui về giữ thành Tương Dương, nhưng trong đám tàn quân đó lại đầy dẫy những cao thủ đầy thân tuyệt kỹ có thể giết người trong chớp mắt.Một Hoàng Dục Sư với “Đàn chỉ thần công”,một Quách Tĩnh tinh thông “Giáng long thập bát chưởng”lại thêm cô vợ Hoàng Dung đầy mưu mẹo chưa kể Dương Quá chỉ bằng một cú ném đá có thể giết chết vua Mông.Nếu bọn họ quay mặt

về Nam đối đầu với quân Lý thì biết làm thế nào? Cũng may, lịch sử đã không cho họ gặp mặt nhau. Để bề gầy ý đồ xâm lược của nhà Tống (thua đầu bắt trâu mà gỡ), Lý Thường Kiệt đã tiến quân như vũ bão, nhanh chóng chiếm hai châu Khâm và Liêm, bức tử Tô Giám tại Ung châu, chém đầu Trương Thủ Tiết tại ải Côn Lôn. Không hề thấy bóng dáng một cao thủ nào của Kim Dung lão sư, kể cả ba anh em kết nghĩa thần công cái thế là Tiêu Phong, Hư Trúc và Đoàn Dự (3). Họ đều sống vào thời Tống mạt, khi mà con cháu họ Triệu (4) liên tiếp bị các nước nhỏ bắt nạt. Kỵ binh và tượng binh của quân Việt tung hoành khắp chốn. Có lẽ quân ta không đọc “Thiên long bát bộ” nên không hề sợ “Lục mạch thần kiếm” (5) cũng như “Bắc minh thần công” (6). Có người vì thấy quân Tống chết quá nhiều nên nói “tếu” là Lý Thường Kiệt luyện được Tịch Tà Kiếm phổ (7). Chắc hẳn anh chàng đã bị ám ảnh bởi trận huyết chiến trên Hắc Mộc Nhai (8), mặc dù chỉ có một mình, nhân vật “xăng pha nhớt” Đông Phương Bất Bại đã dùng “Quỳ Hoa Bảo Điện” đánh cho cha con Nhậm Ngã Hành xơ xơ tất bật. Tuy là một hoạn quan nhưng tôi đoán chắc đại tướng thiên tài họ Lý chưa hề một lần xem qua Tịch Tà kiếm phổ hay Quỳ Hoa Bảo Điện gì đó, loại võ công âm độc và không ai ưa này.

Đã xem truyện kiếm hiệp người nào lại không mê “Cô gái đồ long”. Riêng tôi thích thì có thích, nhưng lại không muốn trong đoàn quân viễn chinh Mông Cổ xâm lăng Đại Việt có mặt Huyền Minh nhị lão (9) tàn độc với môn công phu “Huyền Minh thần chưởng” đã làm khổ sở Trương Vô Kỵ một thời gian dài. Với Triệu Minh, cô quận chúa khả ái quá đỗi si tình có làm tôi mềm lòng thật, nhưng nếu ả đem cái món “Thập hương nhuyễn cân tán” hết sức lợi hại đó mà đối

phó với vua tôi nhà Trần thì tôi cực lực phản đối. Bằng giáo dài cung cứng, quân Nguyên Mông đã không ít hơn ba lần làm khốn khó nước ta. Bọn chúng là những kỵ binh thiện chiến nên vó ngựa xâm lăng đã in dấu từ Á sang Âu. Không biết bao nhiêu thành trì đã bị khuất phục! Vô số làng mạc bị tàn phá. Kinh thành Thăng Long bị giày xéo hết lần này đến lần khác(10). Đội quân bé nhỏ của Đại Việt trong cả ba lần xuất phát đều bị đánh tan. Thế nhưng, may mắn thay, dân tộc ta luôn luôn sản sinh những anh hùng mà Hưng Đạo Đại Vương Trần Quốc Tuấn là một vì sao sáng chói. Bằng quan điểm “Dụng đoản binh thắng trường trận”, quân ta cố tình tránh né mũi nhọn của địch và khắc chế chúng bằng những trận tập kích chết người. Thoát Hoan phải chui vào ống đồng để thoát thân. Ô Mã Nhi đành chịu nộp mình tại sông Bạch Đằng. Những cao thủ từng đánh bại Hoàng Dung, Quách Tĩnh để tràn ngập thành Tương Dương giờ không thấy nữa. Có chăng là một đoàn quân đói khát vì thiếu lương thực và đau ốm vì không hợp thủy thổ.

Khi Chu Nguyên Chương khởi nghĩa thành công và lập ra nhà Minh, ta thấy đám anh hùng hào kiệt của Quang Minh Đình(11) theo về rất đông, ngoại trừ giáo chủ Trương Vô Kỵ lo vẽ mây cho Triệu Minh nên không còn để ý đến chuyện giang hồ. Trong bọn họ, người nào cũng sở hữu những môn công phu kỳ quái. Thanh Dực Bức vương Vi Nhất Tiểu có môn khinh công kinh người lại chuyên hút máu để bổ sung công lực. Kim Mao Sư Vương tuy mù nhưng có “Thất thương quyền” khá lợi hại. Tía Sam Long Vương thì rất giỏi việc đánh dưới nước. Bọn “Ngũ hành kỳ” rất am hiểu về phục kích và bày binh bố trận. Phải chăng vì vậy mà khi quân Minh sang cướp nước

ta,cha con Hồ Quý Ly nhanh chóng bị đánh bại dẫn đến cảnh nhà tan nước mất,khiến hơn mấy mươi năm dân ta bị tàn hại dã man đến nỗi Nguyễn Trãi phải dùng “trúc Nam sơn cũng không ghi hết tội”(12)của bọn chúng.Một lần nữa địa linh sinh nhân kiệt.Cuộc khởi nghĩa Lam Sơn do Bình Định Vương Lê Lợi khởi xướng đã tập hợp nhiều nhân tài yêu nước cùng lòng đánh đuổi giặc ngoại xâm.Sao Khuê Nguyễn Trãi lại rực sáng trên bầu trời Đại Việt.Với tài thao lược của bao năm đèn sách,minh quân lương tướng nhà Lê càng ngày càng dồn giặc Minh vào thế bị động trên khắp các mặt trận.Bằng vũ khí thô sơ và trang bị thiếu thốn,những nông dân tay lấm chân bùn của ta liên tiếp đánh bại đoàn quân thiện chiến nhà Minh cũng như các cao thủ của lão sư Kim Dung.Liễu Thăng,một đại tướng chinh Nam phạt Bắc,sở hữu cây đại đao chẳng khác Quan Công thời Tam Quốc rất xem thường quân ta.Dưới mắt hắn,quân Nam là một bọn ô hợp,chỉ biết đâm thế võ mèo quào,chưa từng quen thế nào là trận mạc.Chính sự chủ quan đó đã làm họ Liễu mất đầu ở ải Chi Lăng.Vương Thông,một mãnh tướng khác đầy thân tuyệt học,phải mở cửa thành xin hàng để giữ mạng sống.

Đến đời nhà Thanh,chỉ với một đệ nhất dũng sĩ Ngao Bái đủ làm người ta ớn lạnh.Cao thủ thì vẫn còn dày đặc như mây.Chỉ là một tiểu yêu làm người hầu trong kỹ viện,Vi Tiểu Bảo khi đi đánh Thần Long Đảo(13) đã sở hữu một đám thuộc hạ đầy quái dị,võ công kinh người.Đó là chưa kể cánh Thiên Địa Hội toàn những hảo thủ, về sau cũng chịu quy phục nhà Thanh.Sống trong môi trường đó,Tôn Sĩ Nghị chả lẽ không học được chút công phu nào.Thế nên khi được lệnh mượn danh giúp đỡ Lê Chiêu Thống đem

binh đánh chiếm nước ta,họ Tôn đã không giấu nổi vẻ dương dương tự đắc.Hắn tuyên bố việc thu phục An Nam cũng dễ như lấy đồ trong túi.Quả thật,quân Thanh vượt sông Hồng tiến vào Thăng Long như chỗ không người.Thế nhưng,một lần nữa ngọc trong đá lại xuất hiện.Hồ Thơm (14)Nguyễn Huệ xuất thân là một nông phu áo vải đã tập hợp những thanh niên cường tráng thành đội quân tinh nhuệ,xóa sổ cảnh Nam bắc phân tranh của hai chúa Trịnh Nguyễn,lần đầu tiên thống nhất đất nước.Với cuộc hành binh thần tốc nhiều chất huyền thoại,quân Tây Sơn giáng những đòn chí tử tại Ngọc Hồi ,Đống Đa,đập tan hai mươi vạn quân Thanh chỉ trong thời gian cực ngắn.Tôn Sĩ Nghị phải cất cầu phao để đào thoát một mình.Tuyệt kỹ “Thần hành bách biến” của Cửu nạn sư Thái(15) được hắn thi triển thật xuất sắc.Nhưng còn đám thuộc hạ dù có học qua Hồng sa chưởng hay vô ảnh kiếm cũng không chịu nổi mấy bài quyền Tứ trụ hay Lão mai đơn giản của nghĩa quân gốc Bình Định.Thây giặc làm sông Hồng muốn tắc giòng chảy.Đất “Rồng bay” đón mùa Xuân rực rỡ,huy hoàng.

Giờ đây,ngồi nhìn lại,thấy cái kiểu đối chiếu như trên hết sức trẻ con nhưng ngẫm ra không phải hoàn toàn vô lý.Cái đích nhắm cuối cùng của Kim Dung tựu trung là đề cao chính nghĩa.Dù anh có tài giỏi đến đâu,luyện được thứ võ công quái quỷ gì,rồi cũng phải chịu thất bại trước những con người nhân hậu,chơn chất.Thành công của Kim Dung đã được rất nhiều người ca ngợi và phân tích.Nhưng theo kiến thức thiên cận của tôi,tác phẩm của ông ta nổi lên mấy vấn đề lớn sau đây:

Kim Dung là một nhà văn có kiến thức vô cùng uyên

bác và hết sức nghiêm túc trong khi sáng tác. Ngày ấy, nào đã có các công cụ tìm kiếm như bây giờ (google, facebook, yahoo...), thế mà khi viết về khía cạnh nào, ông đều cố gắng đạt sự chính xác cao. Nói về y học, các Y Tiên hay Dược Vương đều biết đọc vanh vách tên các loại thuốc (có thật) cũng như cách pha chế. "Thất trùng thất hoa cao" mà Triệu Minh dùng đánh lừa Vô Kỵ là một điển hình. Luận về võ công, Kim lão sư gần như thuộc hết vị trí các huyệt đạo trên cơ thể con người cũng như chiêu thức của các môn phái. Thỉnh thoảng ông ta cũng bịa ra cái mới nhưng được lý giải cẩn thận khiến người đọc khó phân biệt thật hư. Về mặt lịch sử và địa lý, Kim Dung cố bám vào cái có thật để khuyếch đại những điều hư cấu. Đưa ra Chu Nguyên Chương, Từ Đạt để thấy Vô Kỵ, Triệu Minh là có thật. Đã có Khang Hy thì thêm tên Tiểu Quế Tử hầu cận không có gì là phi lý. Nước Đại Lý và họ Đoàn là có thật, vậy thì Đoàn Dự tại sao không?

Một điểm mười khác cho Kim Dung là văn phong và cách xây dựng nhân vật. Viết truyện kiếm hiệp mà khi nói về tình yêu còn hay hơn các tiểu thuyết điểm tình. Không tác phẩm nào mà không có những mối tình làm lay động trái tim. Thánh cô Nhậm Doanh Doanh yêu Lệnh Hồ Xung, Hoàng Dung và Quách Tĩnh, mối tình trong cỏ mọ giữa Tiểu Long Nữ và Dương Quá (15), Triệu Minh cầm đao kề vào cổ đòi tự sát buộc cha là Nhữ Dương Vương phải buông tha Vô Kỵ... yêu như thế mới gọi là yêu!

Nhân vật của Kim lão thật phong phú và đa dạng. Ông ta chính là một họa sĩ truyền thần xuất sắc nên miêu tả người nào cũng hết sức rõ nét và để lại dấu ấn. Đọc Phi Hồ ngoại truyện xong ta

cứ như thấy gương mặt với hàm râu quai nón đầy khí phách của Hồ Nhất Dao đang lẫn quất đâu đây! Nguyên lý của xây dựng nhân vật là tốt cực tốt mà đã xấu thì phải cực xấu. Kim Dung vẫn tuân thủ điều ấy nhưng thỉnh thoảng đem pha chế như rượu cocktail để tạo sự bất ngờ. Một Nhạc Bất Quần (16) ban đầu đạo mạo, chính trực là thế (được giang hồ gọi Quân Tử Kiếm), nhưng càng về sau càng để lộ bản chất xấu xa của một tên ngụy quân tử. Điều ác nào hắn cũng làm miễn sao đạt được mục đích làm mình chủ võ lâm. Vân Trung Hạc (17), lão tứ trong tứ ác với biệt danh "Cùng hung cực ác" đủ biết hắn là người thế nào. Vậy mà có lúc anh chàng nổi lòng từ bi ra tay cứu Vương Ngọc Yến đến nỗi sém vong mạng. Thế thì ác chưa chắc đã ác, mà thiện thì cũng cần phải xem lại. Xuyên suốt các tác phẩm Kim Dung là những nhân vật chính được xây dựng theo câu "Thánh nhân đãi kẻ khù khờ". Đồn bánh tét Thạch Phá Thiên trong Hiệp Khách hành, Hư Trúc và Đoàn Dự trong Thiên Long bát Bộ, lại còn Quách Tĩnh, Lệnh Hồ Xung, Trương Vô Kỵ...v.v...toàn là những chàng ngốc nhưng lại được người đẹp để ý và cuối cùng học được những thần công tuyệt thế. Ta có thể bảo tư tưởng nhân bản đã thống trị trong tác phẩm của Kim Dung.

Ngày nay, muốn đọc Kim Dung cứ vào mạng là có đủ. Đó là chưa kể các nhà sách đang bày bán lại các tác phẩm của ông không thiếu một cuốn nào. Có điều đọc như thế nào để không ảnh hưởng đến công việc và sự học hành vì mỗi truyện đều kéo rất dài theo kiểu dây cà ra dây muống. Hơn nữa, nếu đọc mà có thêm một tí đối chiếu lịch sử thì lại càng hay!!

Đầu năm Canh Dần

## **Tiền Giang**

- 1.Sách in năm 1957 do Trần Xuân dịch.**
- 2.Danh tướng của nhà Tống**
- 3.Các nhân vật chính trong “Thiên Long bát bộ”**
- 4.Quốc tính nhà Tống(Tống Thái Tổ là Triệu Khuôn Dã)**
- 5.Tuyệt kỹ của họ Đoàn nước Đại Lý**
- 6.Công phu của phái Tiêu Dao**
- 7.Trong Tiểu ngạo giang hồ**
- 8.Tổng đàn Nhật Nguyệt Thần Giáo**
- 9.Hai cao thủ theo hầu Nhữ Dương Vương**
- 10.Cả ba lần kháng Nguyên ta đều bị mất Thăng Long**
- 11.Tổng đàn của Minh giáo**
- 12.Bình Ngô Đại cáo của Nguyễn Trãi**
- 13.Lộc Đỉnh Ký**
- 14.Quang Trung Nguyễn Huệ nguyên họ Hồ tên Thơm.**
- 15.Thần Điều Đại Hiệp**
- 16.Tiểu ngạo giang hồ**
- 17.Thiên long bát bộ**

Nguồn: Tác giả / VNthuquan - Thư viện Online  
Được bạn: Ct.Ly đưa lên  
vào ngày: 29 tháng 6 năm 2010